U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Michala Mazance a soudců Mgr. Petry Weissové a JUDr. Miloslava Výborného v právní věci žalobkyně: **Z. S.**, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 2. 2016, čj. X, o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 17. 8. 2016, čj. 48 Ad 4/2016-22,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Žalovaná rozhodnutím ze dne 19. 8. 2015, čj. X, zamítla žádost žalobkyně o starobní důchod pro nesplnění podmínek podle § 28 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění. Uvedené rozhodnutí žalobkyně napadla námitkami ve smyslu § 88 odst. 1 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, které žalovaná zamítla pro opožděnost rozhodnutím ze dne 8. 2. 2016, čj. X (dále jen „napadené rozhodnutí“).

[2] Proti napadenému rozhodnutí podala žalobkyně žalobu u Krajského soudu v Praze, který ji v záhlaví označeným usnesením (dále jen „napadené usnesení“) pro opožděnost odmítl.

[3] Uvedené usnesení krajského soudu žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) napadla blanketní kasační stížností.

[4] V průběhu řízení o kasační stížnosti stěžovatelka podáním ze dne 28. 11. 2016 požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Podmínky pro ustanovení zástupce Nejvyšší správní soud neshledal, a proto usnesením ze dne 17. 1. 2017, čj. 8 Ads 211/2016-51, stěžovatelčinu žádost zamítl. Současně stěžovatelku v uvedeném usnesení vyzval, aby předložila plnou moc udělenou jí advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo aby ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Jelikož stěžovatelčina kasační stížnost neobsahovala ani žádnou konkrétní kasační námitku, z níž

by vyplýval okruh přezkumu napadeného rozsudku, Nejvyšší správní soud tímto usnesením stěžovatelku současně vyzval podle § 106 odst. 1 s. ř. s. k doplnění kasační stížnosti uvedením, v jakém rozsahu a z jakých důvodů usnesení krajského soudu napadá a co navrhuje.

[5] K odstranění vytčených nedostatků (povinného zastoupení podle § 105 odst. 2 s. ř. s. a důvodů kasační stížnosti) stanovil kasační soud lhůtu jednoho měsíce od doručení výše uvedeného usnesení (§ 106 odst. 3 s. ř. s.) a současně ji poučil o tom, že nebudou-li vady kasační stížnosti odstraněny a nebude-li doloženo splnění podmínky povinného zastoupení a v řízení nebude možno pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne.

[6] Usnesení obsahující výzvu k odstranění vad kasační stížnosti a předložení plné moci advokáta ve smyslu § 106 odst. 1 s. ř. s. a § 105 odst. 2 s. ř. s. bylo stěžovatelce doručeno dne 31. 1. 2017.

[7] Stěžovatelka podáním doručeným soudu ve stanovené lhůtě (dne 20. 2. 2017) kromě zopakování kasační stížnosti, jež nadále nesplňovala náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s., požádala znovu též o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[8] S ohledem na skutečnost, že předchozí žádost o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud zamítl proto, že shledal stěžovatelčinu kasační stížnost zjevně neúspěšným návrhem, je z povahy věci vyloučeno, aby nynější žádost byla posouzena jinak. Důvodem zamítnutí žádosti totiž byla objektivní skutečnost, jednoznačná a okamžitě zjistitelná, ale také nezměnitelná. Nejvyšší správní soud proto neshledal důvod opětovně o stěžovatelčině žádosti rozhodovat. K novému posouzení této žádosti by mohl přistoupit jen tehdy, pokud by došlo ke změně předpokladů, z nichž vycházel při svém předchozím rozhodnutí (v usnesení ze dne 17. 1. 2017, čj. 8 Ads 211/2016-51), k čemuž nedošlo a ani dojít nemohlo.

[9] Lhůta ke splnění uložených povinností tak marně uplynula v úterý 28. 2. 2017 (srov. § 40 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatelka v této lhůtě vytčené nedostatky kasační stížnosti neodstranila.

[10] Kasační stížnost, která neobsahuje uvedení žádného určitého důvodu, pro nějž stěžovatelka napadá usnesení krajského soudu, nelze projednat. Tento nedostatek stěžovatelka přes výzvu soudu v zákonné lhůtě neodstranila. Nejvyšší správní soud proto její kasační stížnost podle § 37 odst. 5 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítl.

[11] Důvodem pro odmítnutí kasační stížnosti v nynější věci podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. byla i skutečnost, že stěžovatelka v soudem stanovené lhůtě (ani kdykoliv později), nepředložila plnou moc advokáta, jehož si pro zastupování v řízení o kasační stížnosti zvolila, resp. nedoložila, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (§ 105 odst. 2 s. ř. s.).

[12] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. dubna 2017

JUDr. Michal Mazanec
předseda senátu